

شعار از ما، عمل از دیگران

درسی که ژاپنی‌ها به ما دادند

جام باشگاه‌های آسیا با تمام قرا و تشبیه‌هایش با قهرمانی اوراوار ژاپن و نائب قهرمانی سپاهان ایران به پایان رسید تا بیش از پیش به حرفه‌ای‌گری ژاپنی‌ها غبطه بخوریم. بازی سپاهان با نمایندگان ژاپنی (کوازاکی و اوراوار) درس‌های بسیاری برای فوتبال ما داشت هم از لحاظ فنی و هم از لحاظ آموزشی و حتی از جهت فرهنگی.

یکی از این درس‌ها نحوه سازماندهی و تشویق تماشاگران ژاپنی بود. تماشاگرانی که از دقیقه یک تا دقیقه نود دست از تشویق تیم محبوبشان برنداشتند و حتی هنگام حذف و باخت نماینده ژاپن (کوازاکی) در ضربات پنالتی آن هم در کشور خودشان هم‌چنان تیم محبوبشان را تشویق می‌کردند.

در بازی‌هایی که در اصفهان نیز برگزار شد با وجود تعداد اندک تماشاگران ژاپنی، چشم بادامی‌ها چنان جوی به وجود آورده بودند که صدای تماشاگران بسیار اصفهانی‌ها کاملاً گم شده بود. نکته قابل توجه، حرکت آنها در هنگام خروج از ورزشگاه بود که همه زبانه‌ها را جمع‌آوری کردند. آنها با موازین اجتماعی کشورمان هم خیلی راحت کنار آمدند، حجاب بانوان ژاپنی از حجاب بعضی از زنان ما بهتر بود. فرهنگ‌سازی یعنی این که ۹۰ دقیقه تیم خود را تشویق کن، به اعتقادات و مقررات میزبان احترام بگذار و سرت را مقابل قانون پایین بینداز.

اما ما چه می‌کنیم؟ نود هزار تماشاگر می‌آیند سه ساعت تشویق می‌کنند، فوتبال که شروع می‌شود ساکت می‌شوند، خدا نکند داور یک سوت اشتباه بزند که دنیا را مقابل چشمانش خراب می‌کنند! تیم محبوب‌شان که بی‌ازد کلی توهین و فحش نثار مربی و بازیکن می‌کنند و بعد چه صدمه‌هایی که به تأسیسات ورزشگاه و اتوبوس‌های شرکت واحد نمی‌زنند!

تولد دوباره

پس از حضور پرویز مظلومی به‌عنوان سرمربی ابومسلم امور فرهنگی و اجتماعی این باشگاه شتاب بیش‌تری گرفته است. از جمله کارهای خوبی که برای بالا بردن روحیه معنوی بازیکنان انجام شده، وعده‌ای است که مسئولان این باشگاه در قبال کسب امتیاز مطلوب در رقابت‌های لیگ برتر به بازیکنان این تیم داده‌اند؛ سفر اعضای این تیم به زیارت خانه خدا را باید یکی از جوایز بسیار ارزنده و قابل‌الگوگیری برای جامعه فوتبال کشور دانست. این گونه حرکت‌ها و این مربیان ارزشی درس‌های بسیاری برای فوتبال ما دارند. امروز به همگان ثابت شده است که برای ساختن زیربنای فرهنگی جامعه ورزش تنها باید از ابزارهای معنوی و بزرگ مردان و پیشکسوتان عرصه ورزشی کمک گرفت که خود برخلاف روزگار کنونی سرمایه‌های معنوی را بر سرمایه‌های مادی ترجیح می‌دادند.

امیدواریم در تمامی تیم‌های حاضر در لیگ و به طور کل در تمامی عرصه‌های ورزشی شاهد تولدی دوباره باشیم در دنیای وانفسایی که از فقر فرهنگی رنج می‌برد، ما به این حرکت‌ها نیازمندیم.

پرش بلند بسکتبال ایران اسکار فدراسیون جهانی بسکتبال برای ایران

در هیاهوی دنیای توپ گرد، در کشمکش تعویق چندباره انتخابات برخی فدراسیون‌ها و در بی‌برنامگی محض فوتبال ما، بسکتبال ایران در پی موفقیت‌های بی‌سروصدای اخیر خود افتخار دیگری کسب کرد که سایر رشته‌های گروهی به‌ویژه فوتبال حالاحالاها باید در حسرت آن باشند.

قصه از این قرار است که فدراسیون جهانی بسکتبال (FIBA) به خاطر موفقیت‌های اخیر بسکتبال ایران کسب عنوان نخست قهرمانی آسیا در ژاپن و راهیابی به المپیک ۲۰۰۸ چین و همچنین قهرمانی در اولین دوره رقابت‌های داخل سالن ماکائو، جایزه اسکار خود را تقدیم فدراسیون بسکتبال ایران کرد. لوح اسکار فدراسیون جهانی بسکتبال ۱۱ فوریه (۲۲ بهمن) طی مراسمی خاص در کشور ایتالیا از سوی رئیس FIBA تقدیم محمود مشحون رئیس فدراسیون بسکتبال ایران خواهد شد.

افتخارات بی‌سابقه جامعه بسکتبال ایران درحالی است که این فدراسیون هنوز سالن اختصاصی ندارد و کل بودجه این فدراسیون شاید به اندازه قرارداد بازیکنان یک تیم فوتبال نیست!

وقتی ورزش، وسیله باشد نه هدف...

اقدام خیرخواهانه مهاجم مسلمان سوئیا

«کانوته» مهاجم مالیایی تیم فوتبال سوئیا اسپانیا در اقدامی خیرخواهانه محل تجاری را که مسجد پونسه دلئون این شهر در آن قرار داشت، خریداری کرد. او با این اقدام به چندین ماه پلاکلیفی مسلمانان که در این مرکز مذهبی به برپایی نماز و آیین مذهبی مشغول بودند، پایان داد. قرارداد اجاره این مرکز مذهبی رو به اتمام بود اما مهاجم مسلمان مالی با پرداخت ۵۰۰ هزار یورو از تعطیل شدن این مسجد جلوگیری کرد. گفتنی است مسجد میدان پونسه دلئون شهر سوئیا محل نیایش مسلمانان اسپانیایی، الجزایری و سنگالی است.

از فوتبالیست‌ها یاد بگیرید! راهی برای فرار از مالیات

برخی از بازیکنان ما اشتباهی بسیار ناقابل‌داند! هم پول کلان می‌خواهند به همراه امکانات تمام، هم احترام کامل به‌اضافه شهرت و محبوبیت، و هم تشکر و قدردانی از زحمات طاق‌فرسا و بی‌چشم‌داشتشان! ... تصدیق می‌فرمایید که هیچ کدام از این‌ها توقع ناهجا و نادرستی نیست، اما این که این عزیزان در مقابل این تقاضاها چه کاری می‌کنند و چه چیزی ارائه می‌دهند اصلاً به ما مربوط نیست. با این مقدمه، قضاوت درباره این خبر را به خود شما واگذار می‌کنیم:

طبق بازرسی‌های مدیرکل نظارت و بازرسی سازمان تربیت بدنی از قرارداد بازیکنان دو تیم استقلال و پیروزی طی شش دوره لیگ برتر فاش شده است که قرارداد ۴۵۰ میلیون تومانی یکی از بازیکنان پرسپولیس در شهرپورماه گذشته ۲۰ میلیون تومان در هیئت فوتبال و سازمان لیگ به ثبت رسیده است، هم‌چنین قرارداد بازیکن دیگری از این تیم که ۲۵۰ میلیون تومان بوده فقط ۳۰ میلیون تومان به ثبت رسیده است!

گفتنی است طبق قانون، بازیکنان و مربیان شاغل در لیگ فوتبال باید پنج درصد از مبلغ قرارداد خود را به‌عنوان مالیات بپردازند، با یک حساب سرانگشتی متوجه خواهید شد که معتمدان و منصوبان سازمان تربیت بدنی در باشگاه پرسپولیس که ندای شفاف‌سازی آنها گوش‌ها را کر کرده بود چه کلاهی سر قانون گذاشته‌اند.

لازم نیست بر این آقایان که کلی وجنات را یدک می‌کشند و این همه انتظارات معقول دارند و البته الگوهای بخشی از نسل جوان کشورمان هستند و کلی چیزهای دیگر... از فواید مالیات گفت و این که فرار از مالیات مخالف قانون است و...

از نگاه رهبر

اگر نمی‌خواست این بدن تحرک داشته باشد آن را عضلانی نمی‌آفرید

من اعتقاد این است که ورزش در اصل یک حرفه نیست، ورزش یک شأنی از شئون زندگی است، مثل غذا خوردن؛ هر کس که غذا می‌خورد ورزش هم باید بکند، اصلاً خدای متعال این جسم را جوری آفریده که اگر شما ورزش نکردید مثل این است که نخوابیدید مثل این است که غذا نخوردید یعنی خلاف مقتضای جسم عمل کردید. اگر خدای متعال می‌خواست این بدن تحرک نداشته باشد، او را عضلانی نمی‌آفرید، او را با این مفاصل نمی‌آفرید. این دید عمومی بنده نسبت به ورزش است یعنی نگاه اصلی و عمومی من به ورزش این است که همه باید ورزش کنند، بزرگ و کوچک، زن و مرد، پیر و جوان.

(دیدار با ورزشکاران جانباز و باستانی‌کار
۷۴/۱۰/۲۶)

ورزش مجاهدت است

همه احاد مردم، باید ورزش را جدی بگیرند. همه باید برای سلامتی خودشان ورزش را یک ضرورت و کار لازم به حساب آورند. جامعه ورزشکار، جامعه با نشاط و پرتلاش و زنده و کارآمد خواهد بود.

(افتتاحیه مانور فرهنگی، ورزشی جانبازان و معلولان کشور ۷۶/۶/۱۵)

۵۳

ورزش، همان زندگی است

توصیه‌هایی برای یک عمر سلامتی

اگر تمایلی به ورزش کردن نداشته و ندارید اگر مشغله‌های درسی و کاری شما زیاد است و اگر حتی فرصت سرخارندن هم ندارید! از همین امروز شروع کنید (فردا دیره‌ها!)

کوچک‌ترین حرکتهای بدنی را انجام دهید و ته دلتان هم قرص و محکم باشد در کوتاه و بلندمدت برای سلامتی شما مفید خواهد بود. اگر باور ندارید به این توصیه‌ها عمل کنید تا باورتان شود:

۱. اگر فاصله محل کارتان تا منزل کم است پیاده‌روی کنید، البته از نوع تندش، با دوچرخه موافق نیستید؟
۲. اگر همیشه با اتوبوس به محل کارتان می‌روید این دفعه یک ایستگاه قبل پیاده شوید و تا آن‌جا را پیاده طی کنید (تنبلی نکنید پیاده شوید).
۳. به جای پله برقی و آسانسور از پله‌ها استفاده کنید (طبقه دوم و سوم که آسانسور نمی‌خواهد).
۴. بعد از ناهار نخوابید پیاده‌روی بهترین کار ممکن است.
۵. هفته‌ای یکی دو بار با دوستان، همسایه‌ها و یا هم‌محل‌ها جمع شوید و تنی به آب بزنید. شنا برای سلامتی بدن و روان شما خیلی خوب است. عر از کوهنوردی غافل نشوید هم سیاحت است و تفریح و هم یک ورزش کامل سرشار از سلامتی.

تیزهوشی لژیونر ایرانی

فوتبال، برای او عالم بی‌خبری نیست

جواد نکونام فوتبالیست ارزنده کشورمان در تازه‌ترین مصاحبه‌ای که چندی پیش انجام داد از عدم حضورش در بازی با تیم‌های اسرائیلی حرف زده است. میکمل ایستزان خبرنگار ورزشی با تیزهوشی، اولین خبر خود را درباره اسرائیل می‌پرسد و او می‌داند که رابطه‌ای بین ایران و رژیم صهیونیستی نیست و ایرانی‌ها این کشور را به رسمیت نمی‌شناسند. نکونام هم به راحتی جواب سؤال معنی‌دار خبرنگار اسپانیایی را می‌دهد: «هرگز در برابر تیم اسرائیلی بازی نمی‌کنم» میکمل، خیلی زود لحن سخن‌اش را عوض می‌کند و متوجه می‌شود که مرد آریایی از این سؤال خوشش نیامده است و از احساس او درباره بازی اولین ایرانی در لالیگا می‌پرسد و جواد این‌گونه جواب می‌دهد: «احساس می‌کنم اسپانیایی‌ها اطلاعات زیادی درباره ایران ندارند. آن‌ها فکر می‌کنند که ایران سرزمین بیابانی است و ما در دوره ما قبل تاریخ زندگی می‌کنیم در حالی که جمهوری اسلامی ایران کشوری قدرتمند و بزرگ در عرصه فناوری است و کشوری کاملاً پیشرفته با پشتوانه تاریخی و فرهنگی است. من احساس می‌کنم که در اروپا اجازه نمی‌دهند تا درباره ایران واقعیت‌ها گفته شود». خبرنگار ABC زمانی که نقش رسانه‌های غربی را در شناخت ایران از جواد می‌پرسد باز نکونام به‌گونه‌ای صریح پاسخ می‌دهد که همه را به تعجب و می‌دارد: «باید از ایران دیدن کنید، تمام خبرهای رسانه‌های غربی علیه ایران منفی است اما وقتی کسی به ایران سفر کند متوجه می‌شود که ایران کشور پیشرفته‌ای است».

ماله‌کشی!

فوتبال پاک پاک است

در فوتبال کره جنوبی، بازیکنی مثل لی‌وون جائه دروازه‌بان پر سابقه ملی خودشان را از فهرست بازیکنان منتخب سال ۲۰۰۷ آسیا حذف می‌کنند چرا؟ چون مشروبات الکلی مصرف کرده، اما در فوتبال ما که مذهب، ریشه در وجودش دارد و شعارش اعتقاد به سنت‌های اخلاقی و پهلوانی است، اشتباهات بدتر و بزرگ‌تر بعضی از بازیکنان را چنان به سرعت برق و باد درز می‌گیرند و ماله می‌کشند که نگو و نپرس. با این لاپوشانی‌ها تا صد سال دیگر فوتبال ما که هیچ بلکه دیگر عرصه‌های ورزشی ما نیز به جایی نخواهد رسید. در این ورزش نه بازیکن دویینگ پیدا می‌شود و نه بازیکن خلافکار، بحمدالله همه در ورزش ما منزّه و معصوم هستند!

اقدامی پسندیده
یک پیشکش‌سوت در هر سفر
آن قدر هم نباید به فوتبال و حواشی آن بدبین باشیم. گاهی هم از این ورزش و اهالی آن نسیم‌های خوشی به مشام می‌رسد نمونه‌اش همین خبری که می‌خوانید:
قرار است باشگاه پرسپولیس در راستای توجه ویژه‌ای که به پیشکسوتانش دارد از این پس در هر سفر یکی از مو سپیدان را به‌عنوان میهمان همراه ببرد. امیدواریم این اقدام پسندیده سرلوحه سایر باشگاه‌ها هم قرار بگیرد.

توازن منطقی

حقوق ۴۰۰۰ کارمند = حقوق یک مربی

«منطق و عقلانیت» دو واژه‌ای است که مدت‌هاست در مدیریت ورزش ما به ویژه فوتبال رنگ فراموشی گرفته و حاصل این فراموشی، افسوس‌ناک است که گاهی با تأمل در برخی رخدادها گریبانگیرمان می‌شود. یکی از مصداق‌های آن حضور یک مربی ناموفق هلندی و پول کلانی بود که از جیب این ملت به کیسه او ریخته شد و البته حاصلی که ما هیچ نبرده‌ایم. یونگ با پرسپولیس به‌عنوان نهم لیگ و با استقلال به مقام چهارم لیگ رسید، استقلال وقتی او را نداشت صدرنشین لیگ بود و وقتی از او استفاده کرد به‌عنوان چهارم سقوط کرد. بعد از آن نوبت استیل آذین بود که او را بیاورد و طبق برخی شنیده‌ها ۴۰۰ میلیون به او بدهد و بعد هم عذر او را بخواهد!
سؤال ما این است: مربی نه چندان معتبری که حدود ۲۰ ماه در ایران بوده به چه مجوز و قانونی باید نزدیک یک میلیارد پول بگیرد و بعد هم کنار گذاشته شود. آیا می‌دانید یک میلیارد تومان، معادل حقوق ماهانه حدود ۴۰۰۰ کارمند است.